

Nul Togter først. Nu tør jeg sætte, at naar vi kunne faae den Tilgang til de Befarnes Klasse, som i den senere Tid har været Tilfældet — den ærede Ordfører tager feil; han har misforstået mig ganske, naar han siger, at jeg har indrømmet, at der er for faa Befarne; nei, det var blot en Henvendelse til ham i Anledning af hans Motivering i Betænkningen af dette Forslag, da han meente, at der var for faa Befarne, idet jeg da hentydede til, at han skulde stemme for mit Forslag under Nr. 51, som gik ud paa, at der kunde blive flere. Forholdet er altsaa dette, at foruden Nul Togter kan der maaskee komme Et-Togter med; Somme blive altsaa frie med eet Togt og Andre med to Togter; kun de, der have gjort to Togter for at astjene deres Værnepligt i Fredstid under almindelige Forhold, kunne vente et Aars Afkortning, naar de gjøre Afregning og skulle udslettes af Rullen. Ikke før det 37te Aar kunne de da faae Afledspas; men naar de gjøre Afregning, faae de denne Afkortning, men ikke før; de kunne ikke blive frie i en tidligere Alder. Hvortil skulle de saa bruges, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds omtalte? Det er der aldeles ikke Tale om, men i deres Søfartsbøger staaer det hen, hvad de have tjent, og naar det kommer til den endelige Afsted, siger man, at det er billigt, at de Folk, der, fordi de have faret paa Sverrig, England osv., have været her om Vintren, naar man skulde bruge dem, og som derfor ere komne mere med i Fredstid, faae nogen Begunstigelse i deres ældre Alder, hvorefter de Andre, som have været meest ude og kun have tjent eet Togt, slet ikke begunstiges og maae blive ved at tjene til det 38te Aar. Der staaer i Slutningen af Endringsforslaget 30 Aar, og jeg skulde ikke have Noget imod at sætte 35 Aar, ja jeg troer, at man uden mindste Risiko kunde sætte 36 Aar; thi det har accurat samme Betydning. Der staaer blot 30 Aar, fordi der for Landsoldaten staaer 30 i § 40, det Hele vil ikke være til nogen synderlig Nytte for dem, men det er kun sat for at stille Reglerne nogenlunde lige. Jeg troer dog, at det vil være ubilligt, naar man tænker sig 2 Borgere boende ved Siden af hinanden, og begge have tjent i Fredstid under lige Forhold

og lige længe, og den Ene paa Grund heraf faae sit Afledspas efterat have tjent fra sit 20de til sit 30te Aar, medens den Anden staaer fra sit 18de til sit 38te Aar og ikke kan faae nogen Afkortning. Der har været titret Frygt for, at dette Forslag kunde føre til, at Frivillige meldte sig det ene Aar efter det andet for at tjene til Orlogs og derved kunde faae Afkortning, men dette kan ikke skee, thi naar en Mand saaledes melder sig det ene Aar efter det andet udover sin Togtclassse, melder han sig ikke for at astjene sin Værnepligt, men af Øyst til at tjene til Orlogs. Jeg skal meget anbefale dette Underændringsforslag, men ikke gaae nærmere ind paa at begrunde det, thi det hænger sammen med forskjellige andre Forhold, som det vil være for vidtløftigt nu at udvikle. — Forslagene under Nr. 65 og 86 af Udvalgets Fleertal har jeg ikke været saa heldig at kunne tiltræde; derimod har jeg stillet et Forslag, som nærmere betegner mit Standpunkt, nemlig under Nr. 87, og jeg vil meget bede ærede Medlemmer desangaaende at skænke mig et Par Minuters Opmærksomhed. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) sagde, at Thinget ved Forhandlingen om Finantsloven modsatte sig min Anstuelse om Borgervæbningen i Kjøbenhavn, men det maa beroe paa en Misforstaaelse, thi jeg havde dengang kun stillet Forslag om, at vi skulde slippe fri for at betale til Borgervæbningen, men dertil sagde Thinget Nei. Derimod berører Forslaget Nr. 87 aldeles ikke Borgervæbningen som saadan; det lader ganske rolig denne bestaae og gaaer kun ud paa, at § 64, der ikke hører hjemme i Værnepligtsloven, skal udgaae. Første Stykke i § 64 bestemmer nemlig, at Enhver, der lader sig indskrive ved Borgercorpsene i Kjøbenhavn, er fritagen for at tjene i Forstærkningen. Jeg oplyste ved en tidligere Leilighed, at, saalænge denne Bestemmelse bestaaer, kan en Borger i Kjøbenhavn blive fri for Tjeneste i Forstærkningen ved en lille Kjendelse, idet han efter Borgervæbningens Love kan gaae ud af denne mod at betale 50 Rd. eengang eller 4 Rd. om Aaret. Er det overeensstemmende med Hærsloven eller med den nye Værnepligtslovs Princip at lade en Bestemmelse blive bestaaende i